

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιον.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα

N^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κου σονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

H^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω τη κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκοο
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπόν και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α ^{Πα} πω λε το φυγη απε μου και ουκ εστινο εκ

ζητωντην ψυχη ην μου

Ε ^{Πα} κε εκραξα προς σε Κυρι εει ει πα συ

ει ηελπισμου με ρισμου ει εν γη ζωντων

Π ^{Πα} ρο οσχεσ προς την δε ησι ινμου οτι εταπει

νωθην σφοδρα

Ρ ^{Πα} υσαι με εκ των καταδιωκωντων με οτι ε

κραταιωθησαν υπερεμε

Ε ^{Πα} ξαγαγε εκφυλακης την ψυχη ην μου του

εξομολογησασθαι αιτω νοματισου

Ε ^{Πα} μευπομενουσι δικαιοι εως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε ^{Πα} κβαθεων ^Μ εκεκραξα σοι Κυρι ε Κυρι ^{Πα}

εεισακουσον της φωνη ης μου

Γ ^{Πα} ενηθητω ταωτα σου προσεχοντα εις την

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχγεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρωσ σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρῶρησία ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἰερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὃ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρῶρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν

μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ψαλμὸς ριϚ´ (116).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγγνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα.

Ἦχος Ϛ´ Πα Ϙ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε θυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε
ε ως ι ε ρου γων τω Δε σπο ο ο ο τη και αι
Κτι στη η σθ ως ι ε ρευς εν νο μω ω ω
τα α α α τος και τσ πα α α θς γε ε γο νας μι
μη η της θε ε ο φρον Χα ρα α α λα α α αμ

B8
 πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν ευ προσ δε κτον προ ο
 ο ση γα α γες τω δι α σε θυ σι ι αν ε
 α αυ το ο ο ον τω ω ω Θε ε ω και Πα
 Πα
 α α τρι ι προ σα α γα α α γο ο ο ον τι
 B8 Δι
 δι ο συν α γα α αλλη α αυ τω εις ς ρα νι
 B8 Δι
 ς ς σκη η νω ω ω σεις εν Εκ κλη σι ι ι α α
 Πα
 των πρω το ο ο το ο ο ο κων ω και προ σβευ εις
 M Πα M
 α δι α α λει ει ει ει πτωσ ι να ρυ σθω μεν ορ
 Δι B8
 γης και θλι ι ψε ε ωσ οι τι μων τεσ σθ την παν ε
 ορ το ον μνη η μνη και πο θω ω ζε ο ον τι προ σκυ
 Πα
 υ υ ν ς εν τεσ τη ην ση η ην Κα α α α ραν
 M Πα
 την α πει ρα θα α α α αυ μα α α τα βου υ
 B8
 υ υ ς ς ς ς σαν και λοι μω δη η νο ο σον εκ
 Πα B8
 πο δω ω ων ποι οι ς ς ς με ε ε ε νην σω
 τη ρι αν τε και ι α α σιν η μιν βρα α βευ ς ς ς
 σα αν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
ων ἀ ἀ ἀ ἀ μην
Ο ^Μ δι ἀ ἀ σε ^{Πα} Θεοπατωρ Προφηη
η τη ης ^{Β8} Δα ἀ ἀ βιδ με λω δικως περι ι
^{Δι} σου προο ἀ ἀ νε φω ω ω νη η η η σε ^{Πα} τω
^{Β8} με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
τι ^{Β8} πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ σα α
^{Πα} εκ δε ξι ω ω ω ν σου ^{Πα} σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον
ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^{Β8} ο α
πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο κη η
η σα ας Θε ε ε ος ^{Β8} ι ι να την ε α αυ του
^{Πα} α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^{Πα} φθα ρει
ει σαν τοις ^{Δι} πα α α α α θε ε ε ε ε σι ^{Β8} και το πλα
νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων ^Μ ^{Πα}

προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α
 να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα α α α
 γη και τω ι δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις
 συ να α α α ψη η Δυ να α α α με ε ε ε ε σι
 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε
 χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε
 λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
 εὐχαριστίαν χῆμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

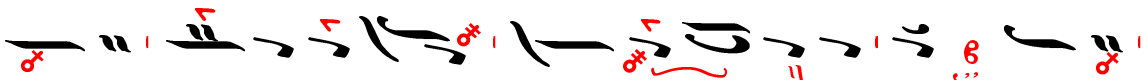
Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

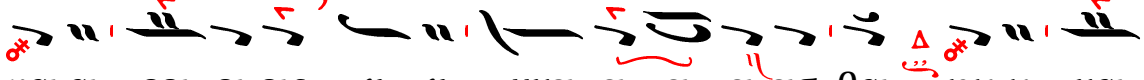
 υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

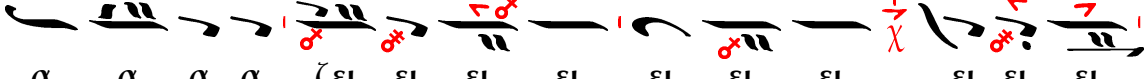
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ

 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

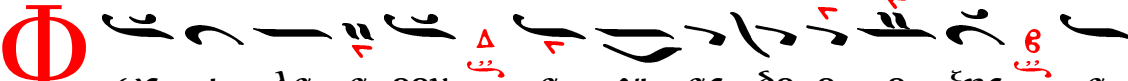
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

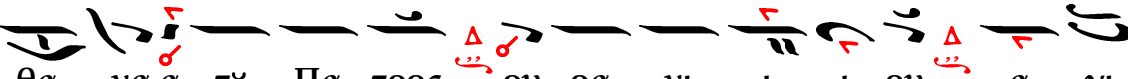
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τϝ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα καρος Ι η σϝ ϝ Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϝ δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϝ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δϝ ϝς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δϝ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κϝ ϝ

Θε ου ημων

Ι δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα
αν
τες
οι
δὲ
λοι
Κυ
ρι
ος

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και
ευ
λο
γει
τε
ε
τον
Κυ
ρι
ον

I δὲ
δη
ευ
λο
γει
ει
τε
τον
Κυ
ρι
ον

πα
αν
τες
οι
δὲ
λοι
Κυ
ρι
ος
ος
ος
ος

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kυ
ρι
ος
ει
σα
κ
σε
ται
μ
εν
τω

κε
κρα
γε
ε
ναι
με
προ
σαν
τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει
σα
κ
σον
τη
ς
προ
σε
υ
χη
ης
μ

Kυ
ρι
ος
ει
σα
κ
σε
ται
μ
εν
τω

κε
κρα
γε
ε
ναι
με
προ
σαν
τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε

σα
ας
με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα της ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα της ζω η ης μς ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε ν ω τι

σαι τα ρηματα τὰ στοματός μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βοηθεια αμπαρα Κυριου

ε τῶ ποιησαντος τον ερανον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η χει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυριου

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην 8 ο Κυ ρι ος 6

Η βο η θει α μα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην 6

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ο Γα Θε ος 8 Νη αντι λη πτω ρ με 6 ει 6 το 6 ε 6 λε

ο 8 ος 8 σ8 προ φθα α 8 σει 8 με 8

Στίχος α'. **Ε** Γα ξε λ8 με 8 εκ των 8 εχ 8 θρων 8 με 8 ο 8 Θε

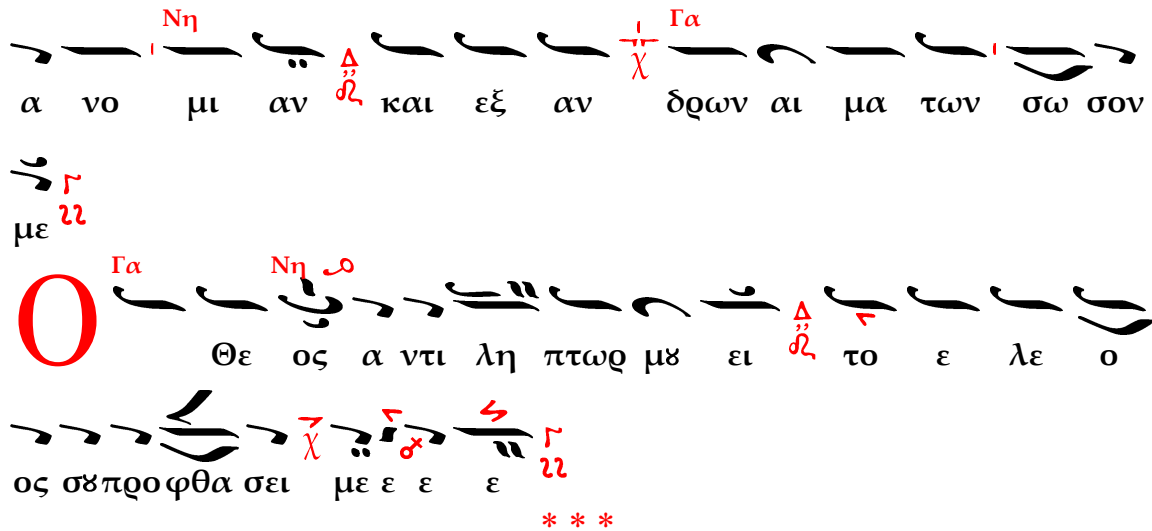
8 ος 8 και 8 εκ των 8 ε 8 πα 8 νι 8 στα 8 με 8 νων 8 επ 8 ε 8 με 8 ε 8 λυ

8 τρω 8 σαι 8 αι 8 με 8

Ο Γα Θε ος 8 Νη αντι λη πτω ρ με 6 ει 6 το 6 ε 6 λε

ο 8 ος 8 σ8 προ φθα α 8 σει 8 με 8

Στίχος β'. **Ρ** Γα υ 8 σαι 8 με 8 εκ των 8 ερ 8 γα 8 ζο 8 με 8 νων 8 την

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηει τῆ γγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γγ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ'

αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε^{Πα} υ φραι νε σθε Εν Κυ υ ρι ι ι ω ^π_ρ πο λεις τη
ης Ε ελ λα α δος ^ρ₂₂ και σκιρ τη σα τε α γαλ λο με ε
ναι την κα ραν τ8 με γα λο μαρ τυ υ ρος Χα α ρα α λα αμ

πρς ²² εν κολποις κατεχθησαι ωςθησαν βαθυ
 ταλαντον και αν εξααα λειειειειπτον
 μεθων και ημεις οσημεεεραι ⁹ απαρουομε
 νοιοιοι εξ αυτης ⁹ των ιαα σεωων
 ρειειειθρα ⁹ της πανωληςλοιμικης απαλ
 λατοοοομεεθα νοοοοοσ ⁹ ευχα
 ριστηντες Θεεωτωκηδεμοοοοοο ⁹ νι
 και σωτηριων ψυχων και τωνσωμααατω
 ων ηηηημων ⁹
T ⁹ ονθειοναγωωωνακαλωσαγω νισαμεε
 νοος μαρτυς χαραααλααααμπες ⁹ της
 ρανων βαασιιλειειας οικητωρ γεγονας ²² και
 πρεσβεεεε ευεις υπερτακοσμπανα
 οι οι οι διιιιι με ⁹ τοδεκαρτερικωταατον
 σθησωωωμα ⁹ εντηγηηκατεεελιι
 ιπεεσ ⁹ ^Δ ⁹ ^{Πα} ⁹ ²² ιαμασωτηριον τοις αυτωπρο

ο σ ι ι ς ς σ ι και α π τ ο ο με ε ε νοις με ε τα
π ο ο ο θ ς την δε παν τι μον σ ς κα α α ρ αν η Ε λ
λας εκ τη σα το π λ ς τον α δ α πα α νον και θη σαυ ρον
πο λυ υ υ τι ι ι ι μον δι ης των ον τω ως ε
φε τω ων τυ υ γ χα α α νει ει και των εν αν τι
ων ε εκ λυ υ τ ς ς ται ε πι ι ι σκι ι α
α α σει της εν σοι θει ει ας χα α α ρ ι ι ι ι
τος

Π ι σ τει και πο ο θω α α να φλε εχ θεις τω προς
Πα τον Δε σπο τη ην σ ς ζε ο ον τι και τω μα ρ τυ
ρι ω τω υ υ πε ρ χρι ι σ τ ς ω σ πε ρ κλι μα κι ι χ ρ η
σα α α με ε ε ε νος α αν η η η λ θες προς ς
ρα νι ι ι ς ς λει μω ω ω νας κα κει θεν
τη θε ο ο ο θεν δο θει ει ει ει ση η σοι χα α α α
ρι ι ι ι τι ε πο πτευ εις τ ς ς τε ε λ ς ς ν
τας την σε βα σμι ον μνη η η η η μνη η η

ην σθ και τς σς γε ε ραι αι αι ρον τα ας α
 γω ω ω νας και την σην παν τιμον κα α α ραν κα τα
 σπα ζο με νς Μαρτυ υς Χα ρα α α λα α α α μ πες
Τ α τς πο νη ρς η κο νη με να α βε ε
 λη α πη βλυνας Α γι ι ε τη των σων α α α α
 θλω ων αν τι τυ πι ι ι ι α και κα τη η
 σχυ υ νας ο φιν το ο ον αρ χε ε κα α α α κον και
 το τς τς ορ γα α νον Σε βη η ρον τον α α σε βε ε
 ε ε στα α α α τον α κλι νει γαρ δι α νοι οι οι
 α τη πε ε ε ε ε τρα ε ρη ρει σμενος της πι στεε
 ως α δι α σει ειστος ε ε μει ει ει ει νας
 δι ο αι αν τι φα α α σεις της α σε βει ει ει ας κα
 τι ι σχυ υ σαν πε ε ρι ι τρε ε ψαι την στε ρ ραν σθ ε ευ
 σε ε ε ε βει ει ει ει αν ανθ ων εν ε ρα α νοις
 συ γ χο ρε ε ευ ει εις Α γ γε ε ε λοις και προε
 σβε ε ευ εις α δι α α λει ει ει ει ει πτωσ υ περ

των πειστικαί πο ο ο θω τι μωντων εν ασμαασι την
παν σε βασιμιον Κα α α ρα α α αν σθ
M ^{Πα} ε γα λο μαρ τυς α θλη τα τσ Χρι στσ Χα ρα λαμ
M ^{Πα} πες γεν ναι ο ο ο τα α α α τε συ ρω μα
λε ω φρο νη μα α τι το ον ο ο οντως Θε ε ον με
γα λο φω νως εν στα δι ι ι ω ω ε κη η η
η η ρυ υ υ υ ξας των πα ρο ο ο ο ον των
κα τα φρο νη η η σας ω ως προσ και αι αι ρων
και νυν εν σ ρα νοις ε πα γαλ λο με ε νος συν τοις χο
ροι οις των Α α γγε ε ε λων α παυστως τον Χρι στον Υι υι
ον Θε ε πα ρρη σια ω ω μο λο ο ο ο
γη η η η σας ι κε τευ ε ει ρη νευ σαι το ον
κο ο ο σμον και την παν ω λεθρον λοι μι κη ην
νο ο ο σον εξ αν θρω ω ω πω ων ποι η η η η
σαι εκ κιν δυ νων λυ τσ δ με νον η η μας παν
Πα τοι οι οι ω ων α α α ει τσ εν πει στικαι

πο ο ο θω α σπα ζο με ε ε ε ε νδς την σε

βα σμι ον κα ρα αν σδ και την α γι αν σδ μνη μνη

ε ε ορ τα α α α ζο ο ο ον τας

Pω μα λε ο τη η τι φρε ε νων ω χυ ρω με

νο ος θε σπε ε ε σι ι ι ι ε τας βα σα νδς των

α θε ε ε ω ων εις δ δεν ε ε λο ο γι ι σω

αλλ αν δρει ως ωρ μη η σας προ ος τα σκα α αμ

μα α α α τα τω δε θει ω Πνευμα α τι λαμ προυν θεις

την δι α α α νοι οι οι αν βα σι λε α

πα ρα νο μω ω τα α τον η η η λε ε ε εγ ξας

και τδς τι μω ρδ με νδ δς σε ποι ναι αις κα θυ

πε ε ε βα α α α λες και την ορ θο δο ο ξον

πι ι ι ι στιν ε κρα α α τυ υ υ να ας και νυν

εν δ ρα νοις τα γε ρα των σων πο νων κο μι σα με ε

νος α πα α αυστως δο ξο λο ο γεις τη ην Α α γι ι

ι ι α αν Τρι α α α α δα και πρε σβε ε ε

ε ευ εις υ περ των πιστει και πο θω τι ι μω ων

των την σε βα σμι ι ον κα α α ρα α α αν σθ

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Πα ευ τε φι λο μαρ τυ ρες παν τες ευ ω ω

χη θω ω ω ω μεν εν τη παν σε πτω πα νη

γυ υ υ ρει τσ Α θλο ο φο ο ρσ και πνευ μα τι κως

πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι σω ω ω μεν

ση μερον γαρ συκα λει ει ει ται αι η η μας η παν

σε βα σμιος πα νη γυ υ ρις χα ρα λαμπρς τσ Ι ε ε

ρο ο μα α α α αρ τυ υ υ υ ρος τρα πεζαν η

μιν πα ρα τι θε με ε ε ε νη τας α ρι στει ας

των πα α λαι αι σμα α α α α τω ων α α αυ

τσ και την παν ευ φη μον αυ τσ ς ς ς κε ε

φα α λην ι α μα τα ως να μα τα α βλυ ζσ ς σαν

πα σι τοις πιστως αυ τη η η προ ο σι ς ς ς ς

σι και αρυομενοι ος εεξα αυτης
 ιαασιν ψυχωων τε και σωμααατων
 και δεινωων ααπααλλααα γην και το με
 γα εελεος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος π̄ ς Κε ϕ

εδωσω παμενωσ θεσ μη τεραευ λογη
 μενη πρεσβευε σωθη η ναι η μααααα ας

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἢ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς

παρθενομάρτυρα.

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^M ο ξ α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π ρ}

και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^{Π ρ}

T ^{B8} ον νο ε ρον α α α ^{Δι} δα μα αν τα της υ πο

μο νη η η ης α δε ελ φοι ^{Δι} τον γεν ναι ο ο

ο τα α α α το ο ον α ^{B8} θλη η την ^{Δι} τον δυ σι

στε εμ μα α σι ^{Δι} κα α α τε ε ε στεμ με ε νον ^{Π ρ}

ι ε ρω ^{Πα} συ νης και α θλη η η σε ε ε ε ως ^{Π ρ}

πα ρα της δε ^{B8} ξι ας τσ πα ντα α να κτος Θε ε

8 ^{Δι} Χα ρα λα αμ πη η τον ε εν Μα ρ τυ υ σι

με γι ισ τον ευ ^{Πα} φη μη η η σω ω ω μεν ^M 8 ^{Π ρ}

το ο γαρ τον α ^{Δι} λα στο ο ρα α ^{B8} κα τα πα λαι αι αι

αι σα ^{Δι} ας τρο παι αι ον με ε ε γα α ^{Δι} κα τα της

^{Nη} πλα α α α νη ης ^{Πα} α νε στη η η σα α α α το ^{Π ρ}

^{B8} και νυ υν εν 8 ^{Δι} ρα α νοις ^{Nη} τον Θε ον ²² εξ αι αι τει ει

ει ει ται α φε ε σιν α μαρ τι ι ων η η μι ι ιν
 πα ρα α σχειν και παν τοι ω ων νο ο σων α παλ λα
 α γην τοις θεο μως προ στρε ε χθ σιν α αυ τω και
 την α γι αν αυ τς Κα ραν ευ λα βω ως α σπα ζο
 με ε ε ε νοις και την ε τη η σι ι ον α αυ
 τς μνη η η η η η μην με τα πο ο ο
 θς τε ε ε λς ς ς ς σι και Αι τς με ε ε
 ε ε ε νοις δι αυ τς ς ς ς τον Θε ε ο
 ο ον ι λα α σμον και το με ε γα α ε λε ε
 ο ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος λτος

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τς δς ς λς σς φυ
 λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ι να σε δο ξα
 ζωμεν την ελ πι δα των ψυ χων η μω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι-ϑ.

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῆ
και λυχνος α ει φω τος της οι κῶ με νης σο φε
ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψας εν τω κο σμω δι α
τῆ Μα αρ τυ ρι ῆ ε λυ σασ τω νει δω λων την σκο το
μαι ναν μα καρ δι ο εν πα ρ ρη σι α Χρι στῶ πρε
σβευ ε σω θη ναι η μα ας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο ἀπαιώνος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοὺς ἀ
γνωστον μυστηρίον ^ε διὰ σου Θεοτοκε τοῦ κε τοῖς ἐ
πιγῆς πεφανερωταί ^ε Θεὸς ἐν ἀσυγκύτῳ ἐ
νώσει σαρκὸς μενός ^Δ καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερ
ῆμων κατὰ δεξάμενος ^ε διού ἀναστήσας τὸν
πρωτοπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν ^Δ ων

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *